

RESSUSCITÀ AL TERCER DIA

1. Introducció

Ignasi, al llibre del Exercicis, en introduir les contemplacions de la “quarta setmana” proposa **una pregària** senzilla i concreta: “*Demandar el que vull, i aquí serà demanar gràcia per a alegrar-me i gaudir intensament de tanta glòria i goig de Crist nostre Senyor*”. Una petició que podríem anar repetint no només avui, ací reunits, sinó al llarg de tot aquest temps de Pasqua. És un gran do que només el Senyor ens pot concedir.

Proposa també **dues consideracions**:

- “*Considerar com la divinitat, que semblava amagar-se en la passió, surt i es mostra ara tan miraculosament en la santíssima resurrecció, pels vertaders i santíssims efectes d’ella*”: la pau, el goig, la trobada de la comunitat, el desig de comunicar la bona notícia, la plenitud interior, aquella alegria que res ni ningú ens pot prendre...
- “*Mirar l’ofici de consolar que Crist nostre Senyor porta, i comparant com uns amics en solen consolar d’altres*” (E 221. 223,224)

2. No és fàcil creure en la resurrecció de Jesús

Creure en la resurrecció no és gens fàcil. Pau en les seves intervencions a Atenes i, posteriorment, a Corint, quan parlava de la resurrecció de Crist a la intel·lectualitat de l’època el menystenien i el deixaven sol.

Actualment en parlem, també, però sense massa convicció: la irreversibilitat de la mort és la més definitiva de les experiències humanes. D’altra banda, és un tema absolutament fonamental: és *el centre del cristianisme*. Si no hi ha resurrecció, vana és la nostra fe. No és només difícil creure-hi, sinó també imaginar-la.

Caldria, doncs, no voler-ho entendre des de camins emocionals, sotmesos a les limitacions d’espai i temps ni de dades verificables científicament.

És un acte absolutament gratuït de Déu, que Déu fa perquè sí, quan vol i com vol. És quelcom que no està sotmès pròpiament a la història i difícilment comprovable des d’argumentacions i fonamentacions humanes. Només el qui està disposat a creure en Jesús, pot acceptar el fet de la resurrecció: és necessari introduir-se en la realitat de la Fe i no en evidències demostrables.

Pau, a Atenes, discutia a la sinagoga i a la plaça amb els que s’hi trobaven... Alguns filòsofs epicuris i estoics... deien: “¿Què deu voler dir aquest xerraire?” D’altres: “Sembla un predicador de divinitats estrangeres”. Perquè predicava Jesús i la resurrecció... “¿Podríem saber quina nova doctrina és aquesta que ensenyas? Perquè ens fas arribar coses estranyes a les nostres orelles; volem, doncs, saber què volen dir aquestes coses”

(AC 17, 18-20)

Però, així que sentiren parlar de la resurrecció dels morts, uns es posaren a riure, i d’altres digueren: “Sobre això ja t’escoltarem un altre dia”.

(AC 17, 32)

Preguem: Senyor et demano que m’ajudis a ser “obra teva” en la meua vida de cada dia, i a assumir la teua mort i resurrecció com una nova forma de vida plena i renovada.

3. De què estem parlant

L’acció de Déu fa començar un nou tipus de vida que ja no està subjecte al pecat, ni a les condicions del pecat, ni a les condicions de la temporalitat.

Són constatables els “efectes” de la resurrecció: el pas del temor a la pau; el pas de la dispersió a la vida en comunitat; el pas de la por a la valentia del testimoni; el pas del no sentit i de la sensació de fracàs, al goig d’una vida plena de sentit; de la foscor a la llum; de la manca de sentit a la il·luminació vital.

Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició de servent i es feu semblant als homes. Essent humà el

Déu ha fet quelcom en el Crist – no sols en mi, sinó en el Crist – i, això, Déu m’ho fa conèixer a mi d’alguna manera si joestic disposat a creure.

Quan diem que creiem en la resurrecció de Jesús diem que el mateix Jesús que havia viscut amb nosaltres i com nosaltres, en condicions naturals d’espai, de temps, que havia semblat vençut i mort per les forces del mal i del pecat; aquest mateix Jesús segueix vivint, per l’acció poderosa del Pare, amb una forma nova de vida, que és una vida ja plena i total, i definitiva participació de la vida mateixa de Déu, exalçat i glorificat a la dreta de Déu.

seu aspecte, s’abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l’ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom ... i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és el Senyor, a glòria de Déu Pare.

(Fil 2,6-11)

Preguem: Senyor, et demanem que siguem també nosaltres amb la teva ajuda i sota el teu disgní, constructors d’ amor i de vida a favor d’un mon de justícia i de solidaritat.

4. Com ens ho han explicat

Sant Pau és el primer que escriu sobre la Resurrecció de Jesús, diu: “*si el Crist no hagués ressuscitat, seria sense objecte la nostra predicació, i ho seria també la vostra fe*”.

El contingut de la nostra fe és que Crist ha ressuscitat. La mort no és la paraula definitiva sobre la nostra realitat humana. La paraula definitiva és l’amor de Déu, i l’amor de Déu és fidel i roman per sempre. Això és el que Crist ha vingut a anunciar.

Us recordo, germans, l’evangeli que us vaig anunciar i que vosaltres acollíreu. Fins ara us hi heu mantingut fermes, i per ell obteniu la salvació, si el reteniu tal com us el vaig anunciar; altrament us hauríeu convertit inútilment a la fe.

Primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo havia rebut: Crist morí pels nostres pecats, com deien ja les Escriptures, i fou sepultat; ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures, i s’aparegué a Cefes i després als Dotze. Després es va aparèixer a més de cinc-cents germans a la vegada, la majoria dels quals encara viuen, però alguns ja són morts. Després es va aparèixer a Jaume i, més tard, a tots els apòstols.

Finalment, al darrer de tots, com a un que neix fora de temps, se’m va aparèixer també a mi. Perquè jo sóc el més petit dels apòstols i ni tan sols mereixo que em diguin apòstol, ja que vaig perseguir l’Església de Déu. Però per gràcia de Déu sóc el que sóc, i la gràcia que ell m’ha donat no ha estat infructuosa. Al contrari, he treballat més que tots ells; no jo, sinó la gràcia de Déu que hi ha en mi. Així, doncs, tant si sóc jo com si són ells, això és el que tots prediquem i això és el que vosaltres heu cregut.

(1 Cor 15, 1-11)

Preguem: Pare, Tu que has vençut la mort amb l’amor en la resurrecció del teu Fill, fes-nos també a tots nosaltres llavors del teu amor.

5. Narracions catequètiques

La resurrecció no és, doncs, un fet directament històric; potser es tangencialment històric. És el lloc on la historia toca l’eternitat. La resurrecció tampoc no és un tornar a la vida mateixa d’abans, és clar que no.

Els testimonis recollits als relats del Nou Testament intenten dir-nos que mitjançant Jesucrist i el seu camí, la nostra vida pot perfectament ser eterna com ho es la de nostre Senyor Jesucrist, i pot començar a ser-

Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu. Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan apareixerà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Revestiu-vos, doncs, dels sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió entranyable, de bondat, d’humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingué

ho ara mateix, sempre que ajudem a completar mort i resurrecció de Jesús amb el nostre viure quotidià, evitant i apartant aquelles actituds que defineixen el mal, o d'una altra manera tot allò que no té futur, que es finit.

res contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat: perdoneu també vosaltres. Però, per damunt de tot, revestiu-vos de l'amor, que tot ho lliga i perfecciona.

Que la pau de Crist regni en els vostres cors, ja que per a obtenir aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos.
(Col 3, 1-4.12-15)

Preguem: Pare et demanem que ens revestim dels sentiments que escauen als teus estimats, que són els mateixos sentiments de Jesús, per tal que la nostra vida sigui un testimoni clar que el Senyor ha ressuscitat.

6. Eucaristia: l'àpat amb el Ressuscitat

L'exemple de Jesús, la seva passió, mort i resurrecció es molt contundent: no deixa ningú indiferent. Però es quasi increïble. Jesús ha de seguir fent-se veure encara durant una bona temporada, per acabar de impregnar els seus d'aquesta Bona Nova: el triomf del bé sobre el mal.

Ens ho expliquen els mateixos els deixebles, contemporanis del terrible xoc, en diverses narracions, que són, a més, el motiu principal de reunió entre ells, i que de forma periòdica s'expliquen aquets fets per sentir-se en "comunió" amb tot aquell que estigui en la mateixa "sintonia"

Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els diu: Me'n vaig a pescar. Els altres li diuen: Nosaltres també venim amb tu. Sortiren, doncs, i pujaren a la barca, però aquella nit no van pescar res.

Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà vora el llac, però els deixebles no s'adonaven que fos ell. Llavors Jesús els digué: Nois, no teniu res per a menjar? Li respongueren: No. Ell els digué: Tireu la xarxa a la dreta de la barca i trobareu peix. Així ho van fer i ja no la podien estirar de tants peixos com hi havia.

Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: És el Senyor. Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos.

Quan baixaren a terra, veieren pa i unes brases amb peix coent-s'hi. Jesús els diu: Porteu peixos dels que acabeu de pescar. Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos: eren cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar.

Jesús els digué: Veniu a menjar. Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era, perquè sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix. Aquesta fou la tercera vegada que Jesús es va aparèixer als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

(Jn 21, 2-14)

Preguem: Pare et demanem, que mentre naveguem per la vida, ni que sigui enmig de boires i de foscor, el Senyor Ressuscitat no ens deixi i ens vingui a trobar, i que experimentem el goig de compartir la taula amb Ell.

7. Creure en la vida

La Resurrecció és el moment en que el Senyor torna, o que nosaltres tornem al Senyor.

Déu no tolera impassible el mal de l'oprimit i nosaltres tampoc ho hem de tolerar. Sols creu en la resurrecció el que no està conforme amb el món tal como és. Aquest és el moment de la nostra llibertat, de la nostra responsabilitat. És per això que la resurrecció és la clau de la nostra vida cristiana.

La resurrecció, l'hem de creure amb les nostres actituds i amb les nostres obres. La resurrecció, l'hem de fer! Perquè el Senyor ens

I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

immergeix en la seva resurrecció. El que he de preguntar-me és si la meua vida, la meua existència humana, és causa de vida o causa de mort al meu entorn, és causa de resurrecció o és causa de crucifixió per als qui són a prop meu.

La resurrecció no és només una cosa de l'últim dia, sinó que l'anem fent. Crist ha ressuscitat ja, certament. Però nosaltres anem ressuscitant amb Crist en la mesura que anem creixent en l'amor.

... perquè ell, que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans.

(Rm 8,1.29)

Preguem: Pare, et demano que totes les meves accions, pensaments, projectes, intencions, tinguin com a motor i horitzó la resurrecció de Jesús, per tal que sempre transmeti vida i esperança a tots aquells que em trobi pel camí, i et demano sobre tot *gràcia per a alegrar-me i gaudir intensament de tanta glòria i goig de Crist nostre Senyor.*

CANTS

Àngels del Senyor, *beneïu el Senyor:*

Surrexit Christus, Al·leluia

Éssers creats, *beneïu el Senyor:*

Cantate Domino, Al·leluia

Aigües de l'espai/ estols del Senyor

Sol i lluna/ estrelles del cel

Plugues i rosades/ tots els vents

Foc i calor/ freds i gelades

Rosades i gebre/ glaç i freds

Neus i geleres/ dies i nits

Núvols i llamps/ rius i mars

Tots els ocells/ feres i ramats

Poble d'Israel/ servents del Senyor

(T 40)

Pasqua de Crist Ressuscitat:

Psal·lite Deo, Psal·lite

Pas de la mort a la vida:

Al·leluia, Al·leluia

Canteu a Jhavè un càntic nou/ Perquè ha fet obres prodigioses

La seva dreta i el seu braç/ han sortit victoriosos

Jhavè ha revelat la seva ajuda/ i els pobles contemplen la

salvació

L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment/ a la casa d'Israel

D'un cap a l'altre de la terra/ tots hem vist la salvació

Aclameu Jhavè arreu de la terra/ esclateu en cants i crits

d'alegria

Canteu a Jhavè les vostres melodies/ canteu-les al so de les

cítares

(T 38)

- Alegreu-vos pobles/ alegre-vos pobles:/ Jesucrist ha ressuscitat. (T 61)
- Surrexit Dominus vere. Al·leluia, al·leluia/ Surrexit Christus hodie. Al·leluia. Al·leluia (T49)
- Jesús el Crist, la llum del meu cor,/ no permetis que em parli la foscor./ Jesús el Crist, la llum del meu cor,/ fes que pugui acollir el teu amor. (T 9)
- In resurrectione tua, Christe,/ coeli et terra laetentur. (2) (T 118)
- Déu és amor, tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor, no tinguis cap por.
- Venite, exultemus Domino,/ venite adoremus. (2) (T 59)